

Кримська Ірина

«В гостях у Анемони»

на

замовлення

гуртка «ФЛОРА»

Малинської загальноосвітньої школи
I-III ступенів №6_

Слова автора

З'являється дух лісу

Дух лісу, дід

Сніги, сніги, сніги усюди!
Скувала крига всі шляхи!
Неначе вже весни й не буде
і не повернуться птахи.
І що це робиться в природі?
Боїться веснонька прийти!
Під снігом насправді,
мабуть, ні квітки не знайти.
Якщо на клаптиках таловин
я анемону не знайду,
послухайте старече слово:
кричати треба про біду!
О, весно, весно! Відгукнися!
І анемони розбуди!
Без, них життя у нашій лісі
посіріє вже назавжди!

Слова автора

Виходить весна

Весна

Ой, діду! Ледь дійшла до тебе!
Не впізнаю своїх країв!
Не ті дерева! Не те небо!
Це Чорний Дим усе згубив!

Слова а втора

Де не візьмися Чорний Дим

Чорний Дим

Хто? Хто згадав про мене?
Накрию чорним полотном!
Все, що було колись зелене
замре холодним чорним сном!

Дух лісу, дід

І де ти, напасте, взялося?
Тепер страждає все живе!
Розбіглись і зайці і лосі!
Ірша невесело пливе.
На нашій пагорбі, де ключик
до сонця квітка береже,
блукає спустошувач
палючий,

стинає квіточки ножем.

Слова автора

Весна іде на порятунок

Весна

Вітри! Дощі! Убийте нечисть!
Ми не дозволим понівечить
краси життя глибинну суть.

Дух лісу, дід

У всьому люди винуваті –
не бережуть вони краси!
Хоч прибирають в себе в
хаті,
а як забруднюють ліси

Слова автора

Ось горобчик нам щечече

Горобчик

Ой, погляньте! Ой, дивіться!
На галяві тихій
диво дивне наче сниться
й не боїться лиха!
Я там був і бачив близько:
анемона перша,
що ще зветься короліска,
дивне диво вершить.

Чорний Дим

Як малеча ця посміла
мене не боятись?

Думає, що може біла
З чорним позмагатись?

Весна

Ти, страшило, не злякаєш!
Ми врятуєм квітку!
Хоч ти нас перепиняєш,
є хороші діти!
Он поглянь, вони по стежці.
йдуть до анемони.
Дітки будуть гарно стежить,
Чорний Лихогоне!

Слова автора

Послухайте діти, в цю пору весняну
колись на усьому Поліссі
на кожнім горбочку, на кожній поляні
так рясно цвіли короліски!
Ця квітка, ця лісова королева
жила й на Поділлі, в Карпатах!
Тепер, мої любі, велика проблема -
вже ніде її відшукати!
У різних краях по-своєму звалась:
яличка, козенька, снігурка.
У гарний весняний віночок впліталась
красуня найперша біленька.
А люди її вберегти не зуміли,
отож вона зникла усюди.
Одненька за Малином квітка лишилась,
та скоро й тієї не буде.
Вода забруднилась, дерева хворіють,
все дихає димом і чадом,
плоди від початку заражені зріють,
Дим Чорний над садом.

Чорний Дим

Хто? Хто згадав про мене?
Накрию чорним полотном!
Все, що було колись зелене
замре холодним чорним сном!

Весна

Гей, силюнько, вертай
скоріше!
Я позмагаюся із Димом!
Я не дозволю, щоб ще гірше
щось трапилось із дивом.
Але треба, щоб і люди
берегли природу!
Бо майбутнього не буде
у людського роду!

Слова автора

Анемона щось шепоче

Анемона

Бережу я, люди милі,
ключик від добра!
Але зараз я не в силі,
хоч прийшла пора!
Під моїм корінням ключик,
що радість відмикає.
Та Чорний Дим, мій ворог
злий,

теж ключика шукає!

Чорний дим

Хто? Хто згадав про мене?
Накрию чорним полотном!
Все, що було колись зелене
замре холодним чорним сном!

Горобчик

Гей, люди, відбивайте квітку,
і ключик відбивайте,
щоб взимку, навесні і влітку
не чорнив ворог лютий!

Дух лісі, дід

Щоб барвами цвіла природа
і діточки раділи!

І щоб до нашого народу
вернулась квітка біла!

Весна

І не одна вона страждає
від бруду і знущань.
Багато квітів пропадає
і проліски, і сон-трава, й конвалія
від нашого незнання.

Анемона

Але є ще добрі люди
Для них я зацвітаю
І що життя красивішим буде
Тепер я точно знаю.

Весна

Отже нам всім треба знати:
Природа нам - як рідний
дім,
Вона усім - як мати.
Щоб лад завжди був в домі
тім,
Про це нам треба дбати.

Горобчик

Іде весна і кличе нас
В поля, теплом зігріті,
Та знати треба повсякчас,
Як слід й не слід чинити.

Дух лісу, дід

Не рви трави товсті жмути
Не рви в букети квіти.
Все, що навколо бачиш ти,
Рости повинно й жити.

Весна

Цвітуть дерева з краю в край,
Буяє лист зелений.
Дерева, друже, не ламай –
Вони наші легені.

Горобчик

А в полі як зустрінеш ти
В гнізді перепеляток,
То краще поруч обійди
І не чіпай пташаток.

Дух лісу, дід

Не рви, не знищи, не
зруйнуй –
Це заповідь для тебе.
Красу планети не зіпсуй -
Вона одна під небом.

Весна

Змайструй шпаківню,
Посади калину біля хати.
В природу із добром іди,
Вона ж тобі як мати.

Горобчик

Й пташки на різні голоси
Співатимуть для тебе,
І в краплях срібної роси
Побачиш чисте небо.

Горобчик. Весна. Дух лісу, дід (разом)

Й віддячить за добро тобі

Земля теплом родинним,
Люби і бережи її,
Будь гідним її сином!!!

